

sygn. akt I C 337/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 4 lipca 2023 r.

Sąd Rejonowy w Łęczycy, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Wojciech Wysoczyński

Protokolant: st. sekr. sądowy Katarzyna Retkowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 czerwca 2023 r. w Ł.

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.

przeciwko (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.

o zapłatę

oddala powództwo;

zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 270 zł (dwieście siedemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie naliczanymi od dnia uprawomocnienia się niniejszego wyroku do dnia zapłaty.

Sygnatura akt I C 337/22

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 13 września 2022 roku, powódka (...) Spółka z o.o. z siedzibą G. – reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika – radcę prawnego wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 642,06 złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty głównej roszczenia naliczanymi od dnia 2022-08-11 do dnia zapłaty oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia w którym te koszty zasądzono, do dnia zapłaty /pozew k. 2-5 /.

Referendarz Sądu Rejonowego w Łęczycy nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym z dnia 14 listopada 2022 roku, uwzględnił roszczenie zgłoszone w pozwie /nakaz zapłaty k. 30 /.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty z dnia 19 maja 2020 roku, pozwany reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika – radcę prawnego wniosł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu. Pozwana kwestionowała powództwo co do wysokości oraz kwestionowała ustalenia dokumentów prywatnych powoda – tj. kalkulacji naprawy i faktury VAT za naprawę pojazdu w zakresie w jakim mają wykazywać koszty naprawy pojazdu marki H. (...) wycieczony zgodnie z postanowieniami umowy dobrowolnego ubezpieczenia AC / sprzeciw k. 35-36/.

Do zamknięcia rozprawy stanowisko procesowe stron nie uległo zmianie. Pełnomocnicy stron na rozprawę w dniu 13 czerwca 2023 roku nie stawili się / protokół rozprawy z 13.06.2023 roku 00:00:03/.

Sąd Rejonowy ustalił:

W dniu 16 maja 2022 roku doszło do uszkodzenia pojazdu marki H. (...) o nr rejestracyjnym (...), którego właścicielem w dniu zdarzenia był poszkodowany – Ł. B.. Przedmiotowy pojazd objęty był ważnym, dobrowolnym ubezpieczeniem z zakresu AC zawartym z pozwanym w wariantcie serwisowym / bezsporne /.

Przedmiotowa szkoda została zgłoszona ubezpieczycielowi – nr. szkody PL (...), który przyjął swoją odpowiedzialność za zdarzenie, następnie po przeprowadzeniu procesu likwidacji szkody, pozwany przyznał oraz wypłacił odszkodowanie w wysokości: 9.227,36 złotych / bezsporne /.

W dniu 24 maja 2022 r. Ł. B. zawarł z P. M.K. (...) Sp. jawna w Ł. umowę zlecenia naprawy pojazdu. Przedmiotem umowy była naprawa pojazdu marki H. (...) o nr rejestracyjnym (...) / bezsporne, umowa k. 15 /.

Warsztat zgodnie z treścią zlecenia naprawy sporządził kalkulację naprawy nr (...) z dnia 2022-06-09 i przed przystąpieniem do naprawy przedłożył ją zakładowi ubezpieczeń celem uzgodnienia kosztów naprawy stosownie do wymogów sformułowanych w OWU AC, Zakład ubezpieczeń zweryfikował i zakwestionował przedłożoną mu przez warsztat kalkulację naprawy /bezsporne /.

W oparciu o powyższą kalkulację naprawy za wykonaną usługę warsztat wystawił fakturę VAT na kwotę 9.869,42 złote / bezsporne /.

W dniu 24 maja 2022 r. Ł. B. zawarł z P. M.K. (...) Sp. jawna w Ł. umowę cesji wierzytelności przysługujących cedentowi wobec ubezpieczyciela z polisy AC poszkodowanego, a wynikających z zaistniałej szkody z dnia 16 maja 2022 roku /bezsporne, umowa k. 16/.

W dniu 26 lipca 2022 roku, P. M.K. (...) Sp. jawna w Ł. zawarł z powódką umowę o powierniczy przelew wierzytelności w wyniku której doszło do przelania na cesjonariusza wierzytelności z tytułu odszkodowania z polisy AC poszkodowanego a wynikających z zaistniałej szkody z dnia 16 maja 2022 roku / umowa k. 17/.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanego powyżej w pełni wiarygodnego materiału dowodowego w postaci dowodów z dokumentów. Treść dokumentów nie była przez strony kwestionowana.

Wobec konieczności sprecyzowania stanowiska powódki przedstawionego w piśmie procesowym z dnia 20 grudnia 2022 roku, zobowiązano pełnomocnika powoda w terminie 7 dni od daty doręczenia zobowiązania, do sprecyzowania stanowiska procesowego poprzez wskazanie czy powódka popiera wnioski o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z ust.4 pozwu czy też wnioski ten cofa - jak wynika z treści pisma z dnia 20 grudnia 2022 roku, pod rygorem przyjęcia przez Sąd, że wniosek ten został przez powoda cofnięty / k. 57 /.

Zobowiązanie doręczono pełnomocnikowi powoda w dniu 28 marca 2023 roku / k. 59 /.

Do zamknięcia rozprawy pełnomocnik powoda nie zajął stanowiska w przedmiocie uprzednio zgłoszonego wniosku dowodowego.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Powództwo należało oddalić jako nieudowodnione co do wysokości.

W niniejszej sprawie zasada odpowiedzialności pozwanego w związku ze szkodę zaistniałą w pojeździe nie była kwestionowana, zaś kwestie sporne koncentrowały się wokół wysokości należnego powódce odszkodowania.

Sporna pomiędzy stronami pozostawały wysokość stawki za roboczogodzinę prac blacharsko-mechanicznych i lakierniczych, z uwzględnieniem której wyliczone zostały koszty przeprowadzonej naprawy pojazdu oraz zakres naprawy.

Pozwana kwestionowała ustalenia dokumentów prywatnych powoda – tj. kalkulacji naprawy i faktury VAT za naprawę pojazdu w zakresie w jakim mają wykazywać koszty naprawy pojazdu marki H. (...) wyliczony zgodnie z postanowieniami umowy dobrowolnego ubezpieczenia AC.

Materialnoprawną podstawę odpowiedzialności pozwanej na gruncie niniejszej sprawy stanowi przepis z art. 805 § 1 k.c.

Strony postępowania wiązała umowa ubezpieczenia AC w wariancie serwisowym.

Warunki ustalenia odszkodowania w przypadku szkody określał § 17 OWU (...) ustalone uchwałą Zarządu (...) Spółki Akcyjnej nr (...) z dnia 30 marca 2021 r.

Zgodnie z treścią § 17 ust. 3 i 4 z zastrzeżeniem ust. 4–6 i 8, wysokość odszkodowania ustala się z uwzględnieniem sposobu naprawy pojazdu w wybranym przez ubezpieczonego warsztacie oraz w oparciu o zasady zawarte w systemie A., E. lub D., z zastosowaniem:

1) norm czasowych operacji naprawczych określonych przez

producenta pojazdu;

2) stawki za roboczogodzinę ustalonej przez (...):

a) w wariancie serwisowym i optymalnym – w oparciu o średnie

ceny usług stosowane przez warsztaty porównywalnej kategorii do warsztatu wykonującego naprawę, działające na terenie województwa, w którym znajduje się ten warsztat,

b) w wariancie partnerskim – dla warsztatu partnerskiego, w którym dokonywana jest naprawa;

3) cen części zamiennych ustalonych stosownie do ust. 1 i 2;

4) cen materiałów lakierniczych i normaliów zawartych w systemach A., E. lub D..

(...) ustala odszkodowanie w sposób przewidziany w niniejszym ustępie pod warunkiem przedstawienia rachunków lub faktur VAT dotyczących robocizny, części zamiennych, materiałów lakierniczych i normaliów, przy czym w przypadku wariantu partnerskiego rachunki lub faktury VAT muszą być wystawione przez warsztat partnerski.

4. W razie udokumentowania naprawy pojazdu rachunkami lub fakturami VAT, (...) weryfikuje koszty wynikające z tych rachunków lub faktur VAT pod kątem ich zgodności z zasadami określonymi w ust. 3.

W toku postępowania likwidacyjnego warsztat zgodnie z treścią zlecenia naprawy sporządził kalkulację naprawy i przed przystąpieniem do naprawy przedłożył ją zakładowi ubezpieczeń celem uzgodnienia kosztów naprawy stosownie do wymogów sformułowanych w OWU AC, Zakład ubezpieczeń zweryfikował przedłożoną mu przez warsztat kalkulację naprawy i zakwestionował ją co do kwoty dochodzonej pozwem.

Konieczna była zatem ocena, na kim spoczywał ciężar dowodu wymienionych spornych okoliczności sprawy.

Zgodnie z zasadami procesu cywilnego ciężar przedstawiania materiału dowodowego spoczywa na stronach (art. 232 k.p.c., art. 3 k.p.c., art. 6 k.c.). Jego istota sprowadza się do ryzyka poniesienia przez stronę ujemnych konsekwencji braku wywiązania się z powinności przedstawienia dowodów. Skutkiem braku wykazania przez stronę prawdziwości twierdzeń o faktach istotnych dla sprawy jest tylko to, że twierdzenia takie zasadniczo nie będą mogły leżeć u podstaw sądowego rozstrzygnięcia. Strona, która nie udowodni przytoczonych twierdzeń, utraci korzyści, jakie uzyskałaby aktywnym działaniem. Artykuł 6 k.c. określa reguły dowodzenia, tj. przedmiot dowodu oraz osobę, na której spoczywa ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia, przy czym sąd nie ma obowiązku

dążenia do wszechstronnego zbadania wszystkich okoliczności sprawy oraz nie jest zobowiązany do zarządzania dochodzenia w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie. Nie ma też obowiązku przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na tej stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne (vide: Wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 28 listopada 2019 r. , I AGa 50/19).

Przenosząc powyższe na grunt rozpoznawanej sprawy, w ocenie Sądu, ciężar wykazania, że pozwana wypłaciła odszkodowanie w zaniżonej wysokości spoczywał na powódce.

Skoro powód kwestionował przyjęte w procesie likwidacyjnym stawki za roboczogodzinę i zakres prac naprawczych, to winien udowodnić, że zachodzą przesłanki do przyjęcia stawek w innej wysokości oraz że zakres prac był inny niż przyjęty przez pozwaną (por. Wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 4 stycznia 2022 roku, sygn.. akt III Ca 108/21).

Zaznaczyć trzeba, że powódka nie wykazała faktycznie poniesionych kosztów naprawy, lecz przedstawił jedynie fakturę VAT, kwestionowaną przez pozwaną jeszcze na etapie postępowania likwidacyjnego.

Tego rodzaju dowód, stanowi jedynie dokument prywatny. Nie ulega wątpliwości, że kalkulacja ta nie mogła zastąpić dowodu z opinii biegłego odpowiedniej specjalności.

Tym samym wskazana przez powoda wartość stawek za roboczogodzinę i zakres prac w sporządzonej przez niego fakturze VAT nie może stanowić wiarygodnego źródła dowodowego i nie mogła być podstawą zasądzenia należnego powodowi odszkodowania.

Jedynym bowiem dowodem przydatnym dla zweryfikowania żądania pozwu, w tym zarzutów powódki, co do uchybień popełnionych przy szacowaniu szkód przez ubezpieczyciela i ustalenia, czy szkoda wyrządzona w pojeździe powódki jest wyższa, niż ustalona przez pozwaną, jest dowód z opinii biegłego z zakresu mechaniki samochodowej. Wszelkie zarzuty powódki dotyczące ustaleń poczynionych w toku dokonanego przez pozwanego oszacowania szkody, w tym również dotyczące rozmiaru szkód i wysokości szkody, musiały zostać zweryfikowane w oparciu o wiadomości specjalne.

Dowód ten jest jedyną drogą pozyskania koniecznych do rozstrzygnięcia wiadomości specjalnych i nie mógł być zastąpiony inną czynnością dowodową.

Wprawdzie powódka w pozwie złożyła wniosek o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu mechaniki samochodowej na okoliczność spornego zakresu naprawy jednak wniosek ten został przez powódkę cofnięty w piśmie z dnia 20 grudnia 2022 roku.

Ostatecznie zatem, dowód ten nie został przeprowadzony. W konsekwencji, powódka nie sprostała obowiązkowi wynikającemu z treści art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. i nie udowodniła wysokości roszczenia z którym wystąpiła. Oczywiście jest, że obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa przede wszystkim na stronach, przy czym ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie spoczywa na tej ze stron, która z faktów tych wywodzi skutki prawne – w tym wypadku na powódce.

O kosztach postępowania Sad orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., obciążając powódkę obowiązkiem zapłacenia na rzecz pozwanej kosztów opiewających na kwotę 270 złotych na które składa się wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego.